

Præsten gik uroligt nogle Skridt ud over Gulvet men vendte straks igen tilbage til Pulten.

»Det er efter min Mening farligt at forsøge en Opposition netop i dette Øjeblik. Balduin Hansen har stadig mange Tilhængere i Kresen og mange personlige Venner, og nu bliver han altsaa i Partiets Navn kuldlyst af selve Tyge Enslev. Skulde nu ovenikøbet Resultatet blive, at hverken han eller jeg men derimod Kammerherre Rosen blev valgt, saa vilde vi blive gjort ansvarlige for Tabet af Kresen.«

»Gjorde det saa meget?«

»Ja, jeg vilde regne det for en ret stor Ulykke. Et Nederlag nu vilde maaske sinke Genrejsningsarbejdet her i Kresen for lange Tider.«

»Du gør dig Bekymringer om mange Ting, Broder Johannes,« sagde Doktoren. »Dersom Betænksomhed er en Kardinaldyd, ender du som Sjællands Biskop. Jeg mener som saa: i det Tilfælde, at Møller Jensen dør og Balduins Kandidatur opretholdes, kan du kun gøre et af to: enten melde dig ud af Makkerskabet eller udfolde Oprørsfanen indenfor Partiet. Det første vil vel nok være det ærligste og i Øjeblikket ogsaa virkningsfuldest.«

Herpaa gav Præsten ikke noget Svar. I Stedet for gav han sig til at nævne alt, hvad der talte til Gunst for hans Medbejler til Kresen, roste Balduin Hansens Uegennyttighed og hans smukke Familjeliv.